

Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven vier dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven Anthony De Schryver, René Bemers, Piet De Meuter, en Hans Van Loo maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

Operatie nodig voor een **opgelopen vaars**

naam aandoening
acute tympanie of opgeblazenheid

verschijnselen
een opgelopen dier, een overmatige hoeveelheid gas in de buik

oorzaak
verstopping, onregelde penswerking

behandeling
spasmolyticum, penstrocant, operatie

In de loop van de voorbije zomer werd ik door een vleesveehouder gecontacteerd. Hij meldde me dat hij een vaars in de weide had die sterk opgelopen stond.

De vaars maakte deel uit van een groter koppel jongere dieren die op de weide al reeds geruime tijd dagelijks wat gemalen bieten bijgevoerd kregen. Bij het bewuste dier bleek na een eerste onderzoek al snel dat een stuk biet vast was komen te zitten in de slokdarm van het dier. Het dier stond er flink opgelopen bij.

In eerste instantie heb ik intraveneus een dosis spasmolyticum toegediend, een geneesmiddel dat bij een dier meestal voor een vlotte sondage zorgt. Deze keer bleek het echter niet te lukken om enige beweging te krijgen in het stukje biet. Gezien de acute tympanie of opgeblazenheid, was het essentieel om snel een penstrocant te plaatsen om deze levensbedreigende complicatie op te heffen. Via dit chirurgisch instrument konden we de gassen in de buik van het dier alvast laten ontsnappen.

De dag nadien bleek het stuk biet jammer genoeg nog niet genoeg verweekt en was er nog steeds geen beweging in te krijgen.

Omdat de algemene toestand van het dier verslechterde, besloot ik om via chirurgie het stuk biet proberen te verwijderen vanuit de maag.

Ik opende daarop de pensmaag, maar jammer genoeg was het stuk niet te benaderen vanuit de pens. Daarop besloot ik om via dezelfde pensincisie met behulp van een metalen maagsonde de slokdarm in omgekeerde richting te sonderen.

Dit lukte nu eigenlijk zeer vlot. Het stuk biet was erg konisch van vorm, wat waarschijnlijk verklaart waarom het niet vooruit te duwen was vanuit de mond.

De trocart werd verwijderd, en het dier werd een tijdje op stal gehouden en gevoerd met week voeder. Ondertussen is ze mooi drachtig.